

Spits 'Vasco'

Hans van Wijck (69)

Zijn hele leven is beeldend kunstenaar Hans van Wijck (69 jaar) al gefascineerd door het water: hij wilde vrij zijn. Na zijn studietijd was hij een tijdlang matroos en stuurman. Toen hij Agaath ontmoette, stonden ze voor de keus: samen verder in een huis of op een schip? Ze kochten een zeiltjalk van 23 meter - "een opknappertje" - en voeren ermee door Nederland.

Al die jaren hebben ze meerdere boten gehad. Hans: "Ik ben verliefd op schepen. Vooral op verwaarloosde. Die wil ik een tweede leven geven. Met de verkoop van bootjes die ik heb opgeknapt, kochten we uiteindelijk deze spits." Het schip vonden ze voor iets meer dan de sloopprijs bij een Belgische botenmakelaar, gebouwd in 1952 voor het vaarwater in België en Frankrijk. Zo ver zijn ze er niet mee gekomen, maar wel kwamen ze in Nederhemert, waar het eeuwenoude veer over de Afgedamde Maas stillag bij gebrek aan veerman. Een gouden kans voor Hans, want "behalve in mijn uppie creaties maken, heb ik behoefte aan mensen. Die ontmoet ik op de pont en als havenmeester van het plaatselijke jachthaventje." Daar hebben Hans en Agaath bovendien hun zeilende Jsselaak liggen. "Die hebben we voor de romantiek."

Inmiddels varen ze niet meer. Het anker is te zwaar geworden. Ze hebben een plekje bij de zand- en grindhandel van een schipperszoon die hun welgezind is. In het atelier - het vroegere ruim - hebben ze kleine ramen gemaakt. Een oud, eikenhouten deksel van een wijnvat dient als tafel. Maar het belangrijkste is dat ze het schip hebben laten zijn. Het is niet verknutseld. Het klinkwerk is er nog: de roef is in originele staat. Als je Hans nu, zoveel jaren later, vraagt wat het water hem gebracht heeft, dan is het antwoord: vrijheid en onafhankelijkheid. Het schip is hun toevluchtsoord, hun eiland in de hectische maatschappij. Hans: "Ik heb mijn leven naar eigen inzicht kunnen inrichten. 'Leef in het verborgene', zei de filosoof Epicurus ooit. Al met al is water, of een boot, een metafoor voor vluchten." 📍